KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1580/2006,

20. oktoober 2006,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1043/2005, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 3448/93 seoses teatavate asutamislepingu I lisas loetlemata kaupadena eksporditavate põllumajandussaaduste ja -toodete eksporditoetuste andmise süsteemiga ning nende toetussummade kinnitamise kriteeriumidega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 6. detsembri 1993. aasta määrust (EÜ) nr 3448/93, millega nähakse ette põllumajandussaaduste töötlemisel saadud teatavate kaupadega kauplemise kord, [1] eriti selle artikli 8 lõike 3 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas komisjoni määruse (EÜ) nr 1043/2005 [2] artikliga 4 ja koos selle määruse artikli 1 lõike 1 teise lõiguga kohaldatakse komisjoni 15. aprilli 1999. aasta määrust (EÜ) nr 800/1999 (milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad) [3] asutamislepingu I lisas loetlemata kaupadena eksporditavate toodete suhtes.

(2) Määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 3 teise taande kohaselt omandatakse õigus eksporditoetusele konkreetsesse kolmandasse riiki importimisel juhul, kui kõnealuse riigi suhtes kohaldatakse diferentseeritud toetust.

(3) Määruse (EÜ) nr 800/1999 artiklites 14, 15 ja 16 on sätestatud diferentseeritud toetuse maksmise tingimused, eelkõige toodete sihtkohta jõudmise tõendamiseks esitatavad dokumendid.

(4) Määruse (EÜ) nr 800/1999 artiklis 17 on sätestatud, et liikmesriigid võivad teatud juhtudel vabastada eksportijad muude artikli 16 alusel nõutavate tõendite esitamisest peale veokirja.

(5) Konkreetseid taotlusi, mille põhjal antakse toetust vastavalt määrusele (EÜ) 1043/2005, on palju. Enamik nende taotlustega seotud kaupadest toodetakse selgelt määratletud tehnilistes tingimustes, neil on püsivad omadused ja kindel kvaliteet, nende eksport on reeglipärane ja neid toodetakse pädevates ametiasutustes registreeritud ja kinnitatud viisil.

(6) Võttes arvesse neid konkreetseid tingimusi ja pidades silmas haldustöö lihtsustamist määruse (EÜ) nr 1043/2005 kohaste eksporditoetuste andmisel, on asjakohane võtta vastu erisätted, mis annavad liikmesriikidele suurema paindlikkuse, kui määruse (EÜ) nr 800/1999 artiklis 17 sätestatud, seoses ülempiiriga, millest allpool on liikmesriikidel õigus vabastada ettevõtjad määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 16 alusel nõutavate tõendite esitamisest.

(7) Kui kaubad on pakitud jaemüügiks tarbijatele või kui tegemist on sama CN-koodi alla kuuluvate kaupade samalt eksportijalt samale kaubasaajale suunatud regulaarse ekspordiga, on asjakohane jätta liikmesriikidele võimalus vabastada omal valikul eksportijad määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 16 alusel nõutud tõendite esitamisest eeldusel, et nad nõuavad eksportijatelt selliste tõendite esitamist pistelise kontrolli käigus.

(8) Ühelt poolt on oluline tagada, et liikmesriigid saaksid kindlaks teha, et neid erandeid tehtaks ainult nende tehingute puhul, milleks nad ette on nähtud, ning teiselt poolt on oluline, et eksportijad teaksid enne eksportimist, milliste kaupade ja tehingute puhul võib liikmesriik rakendada nende suhtes paindlikumat korda. Seepärast on asjakohane lubada liikmesriikidel lubade väljaandmise korda hallata, et nad saaksid kontrollida neid kaupu ja tehinguid, mille puhul nad on valmis lubama paindlikumat korda.

---

[1] EÜT L 318, 20.12.1993, lk 18. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2580/2000 (EÜT L 298, 25.11.2000, lk 5).

[2] ELT L 172, 5.7.2005, lk 24. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 544/2006 (ELT L 94, 1.4.2006, lk 24).

[3] EÜT L 102, 17.4.1999, lk 11. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 671/2004 (ELT L 105, 14.4.2004, lk 5).

(9) Samuti on asjakohane sätestada, et selliste sätete alusel tehtud erandeid käsitletaks kui riskifaktoreid, mida võetakse arvesse nõukogu määruse (EMÜ) nr 4045/89 (Euroopa Põllumajanduse Arengu- ja Tagatisfondi tagatisrahastu rahastamissüsteemi kuuluvate toimingute kontrollimise kohta liikmesriikide poolt) [1] artikli 2 lõike 1 kohaldamisel. Kui liikmesriigid nõuavad teatavat teavet riskifaktoritest lähtuvalt, tuleks kohaldada komisjoni 20. detsembri 1994. aasta määruses (EÜ) nr 3122/94 (milles sätestatakse toetust saavate põllumajandustoodete riskianalüüsi kriteeriumid) [2] kehtestatud põhimõtteid.

(10) Olenemata käesoleva määruse erandeid käsitlevatest sätetest peavad vastavalt määruse (EÜ) nr 800/1999 artiklile 16 nõutavad tõendid olema teatavatel juhtudel kohustuslikud. Kuna nimetatud nõuete kohaldamine toetuste maksmise suhtes toob kaasa olulise halduskorra muudatuse nii riikide ametiasutuste kui ka eksportijate jaoks, on sellel halduslikud ja rahalised tagajärjed. Määruse (EÜ) nr 800/1999 artiklis 16 osutatud tõendite saamine võib mõnes riigis tekitada suuri haldusraskusi. Eksportijate halduskoormuse ja majanduslikku koormuse leevendamiseks ning selleks, et ametiasutused ja eksportijad saaksid sisse seada asjaomaste toodetega seotud uue korra ja kehtestada kõikide formaalsuste nõuetekohaseks täitmiseks vajalikud menetlused, on asjakohane kehtestada üleminekuaeg, mille jooksul on impordiga seotud tolliformaalsuste täitmise tõendamine lihtsustatud.

(11) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 1043/2005 vastavalt muuta.

(12) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas I lisas loetlemata töödeldud põllumajandussaadustega kauplemise horisontaalküsimusi käsitleva korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1043/2005 artiklile 54 lisatakse lõiked 3–6 järgmises sõnastuses:

"3. Käesoleva määruse II lisas loetletud toodete suhtes ja erandina määruse (EÜ) nr 800/1999 artiklist 17 kohaldatakse nimetatud artikli esimese lõigu punktis b sätestatud summat, olenemata sellest, millisesse riiki või millisele territooriumile kaubad eksporditakse:

a) kaupade puhul, mis on pakitud jaemüügiks tarbijale kontaktpakenditesse sisu netomassiga kuni 2,5 kg või konteineritesse mahuga kuni 2 liitrit, mis on märgistatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/13/EÜ (*) artikli 1 lõike 3 punkti a tähenduses ning märgistusel on nimetatud kas sihtriigi importija või märgistuse tekst on sihtriigi riigikeeles või keeles, millest selles riigis kergesti aru saadakse;

b) juhtudel kui konkreetne importija ekspordib vähemalt 12 korral lõikes 4 nimetatud loa taotlemisele eelnenud kahe aasta jooksul kaupu, mis ei sisalda rohkem kui 90 massiprotsenti igast põhitootest, mille pealt toetust makstakse, kui need kaubad klassifitseeritakse sama kaheksakohalise CN-koodi alla ja lähetatakse samale kaubasaajal.

4. Lõikes 3 sätestatud juhtudel võivad liikmesriigid taotluse korral anda ametliku loa asjaomase tootja vabastamiseks määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 16 alusel nõutavate tõendite esitamisest peale veokirja.

Esimeses lõigus nimetatud luba kehtib maksimaalselt kaks aastat, kui seda ei tühistata, ja seda on võimalik pikendada. Liikmesriigid võivad loa oma äranägemise järgi tühistada ja on kohustatud selle viivitamata tagasi võtma, kui neil on põhjendatult alust kahtlustada, et eksportija ei ole järginud konkreetse loa tingimusi.

Esimese lõigu alusel tehtud erandeid käsitletakse kui riskifaktoreid, mida võetakse arvesse nõukogu määruse (EMÜ) nr 4045/89 artikli 2 lõike 1 kohaldamisel.

Erandit kasutavad eksportijad peavad loa numbri märkima ühtsele haldusdokumendile ning käesoleva määruse artiklis 32 nimetatud eraldi maksetaotlusele.

[1] EÜT L 388, 30.12.1989, lk 18. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2154/2002 (EÜT L 328, 5.12.2002, lk 4).

[2] EÜT L 330, 21.12.1994, lk 31. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 2655/1999 (EÜT L 325, 17.12.1999, lk 12).

5. Olenemata lõikest 4 võivad liikmesriigid lõike 3 punktis b nimetatud juhtudel vabastada asjaomase eksportija veodokumentide esitamisest ekspordi kohta, mille jaoks on antud luba, eeldusel et asjaomane eksportija on kohustatud esitama määruses (EÜ) nr 3122/94 sätestatud kriteeriumeid kohaldava liikmesriigi valikul veodokumendid vähemalt 10 % selliste ekspordideklaratsioonide kohta või ühe deklaratsiooni aastas, olenevalt sellest, kumb arv on suurem.

6. Käesoleva määruse II lisas loetletud kaupade puhul, mille ekspordideklaratsioon on vastu võetud hiljemalt 30. septembril 2007 ja mille kohta eksportija ei saa esitada määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 16 lõikes 1 osutatud tõendeid, loetakse toode impordituks kolmandasse riiki, kui esitatakse veokirja koopia ja kas üks määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 16 lõikes 2 loetletud dokumentidest või ühenduses asuva tunnustatud vahendaja väljastatud pangadokument, milles tõendatakse, et kõnealuse ekspordi eest on tasutud eksportija nende juures avatud kontole, või maksetõend.

Määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 20 kohaldamisel võtavad liikmesriigid arvesse esimese lõigu sätteid.

(*) EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. oktoober 2006

Komisjoni nimel
asepresident
Günter VERHEUGEN